

BO - 4660-38/15

**Pan
Zbigniew Gelzok
Prezes Zarządu
Ogólnopolskiego Stowarzyszenia
Przeciwdziałania Elektroskażeniom
„Prawo do Życia”
ul. Bracka 16 A
44-251 Rybnik**

W odpowiedzi na pismo z dnia 29 lipca 2015 r., w którym wnosi Pan o wystąpienie do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o podjęcie przez ten Sąd uchwały, o której mowa w art. 15 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, ze zm.; zwanej dalej P.p.s.a.), rozstrzygającej kwestię kwalifikacji stacji bazowej telefonii komórkowej wybudowanej na istniejącym obiekcie budowlanym w czasie obowiązywania art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2013 r. poz. 1409, ze zm.; dalej Prawo budowlane), po jego nowelizacji dokonanej w 2010 r., a w konsekwencji określenie, czy dla jej realizacji konieczne było dokonanie zgłoszenia czy uzyskanie pozwolenia budowlanego, informuję, co następuje:

Zgodnie z art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego, w brzmieniu obowiązującym do dnia 17 lipca 2010 r., pozwolenia na budowę nie wymagało wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu urządzeń na obiektach budowlanych.

Przepis ten został znówelizowany ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 880, ze zm.), która weszła w życie w dniu 17 lipca 2010 r. Na skutek nowelizacji Prawa budowlanego w art. 29 ust. 2 pkt 15 doprecyzowano, że pozwolenia na budowę nie wymaga wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu urządzeń, w tym

antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych, na obiektach budowlanych.

W odniesieniu do art. 29 ust. 2 pkt 15 w brzmieniu przed wskazaną powyżej nowelizacją, w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego dominuje pogląd, że budowa stacji bazowej telefonii komórkowej, obejmująca wykonanie na budynku konstrukcji wsporczej (masztu) wraz z antenami, odciągami, trasami kablowymi i całym oprzyrządowaniem pozwalającym na funkcjonowanie stacji bazowej telefonii komórkowej na dachu budynku, na którym jest realizowana ta inwestycja, wykracza poza pojęcie instalacji na obiektach budowlanych urządzeń emitujących pola elektromagnetyczne i wymaga uzyskania ostatecznej decyzji zezwalającej na budowę na podstawie art. 28 ust. 1 Prawa budowlanego (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 11 kwietnia 2013 r. sygn. akt II OSK 2400/11, z dnia 26 listopada 2013 r. sygn. akt II OSK 1480/12, z dnia 22 października 2014 r. sygn. akt II OSK 956/13, z dnia 23 października 2014 r. sygn. akt II OSK 790/13).

Niewielka liczba orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego dotyczy stanu prawnego i faktycznego, w którym ma zastosowanie art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego w brzmieniu po jego nowelizacji, jednakże również w odniesieniu do przedmiotowego przepisu po jego nowelizacji, w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażany jest pogląd, że powyższa nowelizacja doprecyzowała jedynie rodzaj urządzeń, jakie można zainstalować na budynku bez pozwolenia na budowę, nie został natomiast zmieniony zakres pojęcia „urządzenia”. Stwierdzono także, że aktualna pozostaje dotychczasowa wykładnia pojęcia „instalacja”, co oznacza sytuację, w której istniał już nośnik, na jakim miałyby być zainstalowane anteny i urządzenia wyposażenia stacji bazowej (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 10 lipca 2013 r. sygn. akt II OSK 616/12, z dnia 21 listopada 2013 r. sygn. akt II OSK 1407/12).

Wydanie dotychczas jedynie kilku orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 15 Prawa budowlanego po jego nowelizacji, wskazuje na kształtujące się dopiero orzecznictwo w tym zakresie, natomiast instytucja uchwał abstrakcyjnych jako stanowiąca istotne odstępstwo od konstytucyjnej zasady podległości sędziów tylko Konstytucji i ustawom (art. 178 ust. 1 Konstytucji RP), powinna być traktowana przez organy uprawnione do jej uruchomienia jako instytucja wyjątkowa, która nie polega tylko na wykazaniu odmiennej interpretacji danego przepisu przez sądy administracyjne, ale rozwiązaniu

istotnego i spornego zagadnienia prawnego z punktu widzenia całego systemu prawnego.

Nie bez znaczenia jest również utrwalony w orzecznictwie pogląd, że dokonując, kwalifikacji prawnej, czy dane roboty budowlane wymagają pozwolenia na budowę, czy jedynie zgłoszenia, nie można czynić tego automatycznie, niezależnie od szczegółowych, technicznych założeń projektu przedstawionego przez inwestora, przyjmując, że w każdym wypadku instalacja urządzenia na obiekcie budowlanym podlega zgłoszeniu (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 24 listopada 2011 r. sygn. akt II OSK 1660/10, z dnia 26 stycznia 2012 r. sygn. akt II OSK 2145/10, z dnia 18 grudnia 2013 r. sygn. akt II OSK 2356/12, z dnia 11 czerwca 2013 r. sygn. akt II OSK 325/12).

Mając na uwadze nieznaczną dotychczas liczbę orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego, które zostały podjęte na podstawie przedmiotowego przepisu po jego nowelizacji oraz dominujące w orzecznictwie poglądy na temat wykonania stacji bazowej telefonii komórkowej na istniejącym obiekcie budowlanym, a także uwzględniając wielokrotnie podkreślaną w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego kazuistykę przedstawionego w Pańskim piśmie zagadnienia, brak jest obecnie podstaw do wystąpienia do Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o podjęcie stosownej uchwały.

z up. Prezesa NSA

Wiceprezes NSA Małgorzata Wiśniewska